

נדחתה תביעת גלט-ברקוביץ' על חשיפתה כמקור עיתונאי

הפרקליטה לשעבר, שחשפה את פרשת סיריל קרן, בה נחשד ראש הממשלה לשעבר אריאל שרון, תבעה פיצויים מעיתון "הארץ". השופט: "עיתונאי אינו סוכן סמוי"

תומר זרחין 16.11.2011 12:00

נדחתה תביעתה של הפרקליטה לשעבר ליאורה גלט-ברקוביץ' נגד עיתון "הארץ", בטענה כי נחשפה כמקור עיתונאי בפרשת סיריל קרן. בית המשפט המחוזי בתל אביב קבע כי העיתון לא הפר את חובת הזהירות כלפיה ושמר עליה כמקור. בפסק דין יוצא דופן שנתן אתמול השופט אבי זמיר נקבע כי ברוך קרא, כתב "הארץ" לשעבר, ושמואל חזנר, ששימש ראש מחלקת החדשות בעיתון, נהגו כמתחייב מהם ופעלו לשמור על חיסיון עיתונאי. התביעה הוגשה ב-2007 נגד קרא, חזנר, מו"ל "הארץ" עמוס שוקן והעיתון. הרקע לפרשה הוא חקירה שהתנהלה ב-2001 נגד ראש הממשלה לשעבר אריאל שרון במשא מימון מערכת הבחירות לליכוד. גלט-ברקוביץ', שליוותה כפרקליטה את חקירת המשטרה, סברה שעל הציבור בישראל לדעת על החקירה ובחרה לחשוף את המידע באמצעות קרא. היא העבירה לו מספר עמודים מטיטוטת הבקשה לחיקור דין של סיריל קרן, שנחשד בהעברת מיליוני שקלים לחשבונם של גלעד שרון. כן העבירה עותק ממכתב שכתבה לפרקליטת המדינה, עדנה ארבל, שבו תחושתיה האישיות בנוגע לחשד שעלה תוך כדי חיקור הדין בפרשת אנקס. במשפט טענה כי המסמכים נמסרו בתנאי מפורש שלא ימסרו או יוצגו לגורם כלשהו, אלא יאוחסנו בכספת או יושמדו.

בינואר 2003 חשף קרא ב"הארץ" את החקירה בפרשת השוחד. מיד אחרי הפרסום התקשר לגלט-ברקוביץ' ממכשיר הטלפון הקווי בדירתו והשניים החליפו רשימים על הפרסום. באותו היום העבירו קרא וחזנר ארבעה עמודים מטיטוטת הבקשה לכתב הפלילי של חדשות 2, משה נוסבאום, שהציג אותם במהדורת החדשות באותו הערב. למחרת פורסמה כתבה נוספת בעיתון "הארץ", שהתבססה על המכתב האישי שכתבה הפרקליטה לארבל.

גלט-ברקוביץ' נחקרה באזהרה על ידי צוות מיוחד לחקירת ההדלפה והודתה במעשה. היא הועמדה לדין, הורשעה במסגרת הסדר טיעון בעבירה של גילוי והפרת חובה ועבודתה בפרקליטות הופסקה. לטענתה, הנתבעים חטאו בכך שמסרו עמודים מתוך המסמך שהעבירה להם לידיהם של נוסבאום, פרסמו כתבת המשך שהתבססה על המכתב האישי לארבל ובכך שקרא התקשר אליה מהטלפון בביתו. השופט זמיר דחה בפסק הדין את טענותיה של גלט-ברקוביץ'. הוא קבע כי על העיתונאי לא מוטלת חובה לנהל חקירה פרטית מטעמו ולברר מה מתוך המידע שנמסר לו אין לפרסם, כי הדבר עלול לחשוף את המקור. "העיתונאי רשאי לצאת מנקודת הנחה שכל המידע שנמסר לו ראוי ומותר לפרסום, כל עוד המקור

לא מציין במפורש אחרת", פסק.

באשר לשאלה האם על קרא היה לצפות כי תיפתח חקירה פלילית, שבמסגרתה יתבקש צו לחשיפת פלט השיחות של הטלפון בביתו, השיב זמיר בשלילה. "יש הבדל בין עיתונאי לבין בלש או סוכן סמוי או מרגל או, להבדיל, ראש ארגון פשע, שגורמי אכיפת החוק בעקבותיו", קבע.

באשר להעברת מסמך לידי נוסבאום, קבע זמיר כי הפרקטיקה הנהוגה והמקובלת של העברת מסמכים בין כלי התקשורת הוכחה בפניו בעדויות, ובכל מקרה הפרסום הוויזואלי של המסמך בערוץ 2 לא חשף את זהותה. הוא דחה את טענתה של הפרקליטה לשעבר באשר לשיחת הטלפון שקיים עמה קרא מהקו הביתי.

עורכי הדין של קבוצת "הארץ", זאב ליאונד, דור ליאונד ואלון נדב, מסרו בתגובה: "אנו מקווים כי דחיית התביעה תתקן לפחות חלק מהעוול שנגרם למרשינו, לאחר שנאלצו לספוג האשמות מופרכות מצד התובעת כאילו הם שהפכו את החיסיון העיתונאי כלפיה". גלט-ברקוביץ' סירבה להגיב על פסק הדין.